

## POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSA Agata Zając (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. K.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w C. z dnia 3 grudnia 2013 r.

sygn. akt VI Ca [...] w sprawie z wniosku J. S.

przy uczestnictwie J. K.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2017 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie

Sądu Okręgowego w C.

z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt VI Ca [...],

### **I. oddala zażalenie;**

**II. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Z. na rzecz adwokata P. K. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej uczestnikowi w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił skargę uczestnika postępowania J. K. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w C. z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie VI Ca [...]. Sąd Okręgowy uznał, że skarga uczestnika postępowania, oparta na wykryciu nowych okoliczności faktycznych i środków dowodowych w postaci dokumentów uzyskanych przez uczestnika z Archiwum Państwowego w K., została wniesiona po upływie trzymiesięcznego terminu biegnącego, zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. Sąd Okręgowy wskazał bowiem, że skarżący uzyskał będące podstawą skargi dokumenty w dniu 26 sierpnia 2014 r., co wynika z daty widniejącej na dokumentach, zaś skargę wniósł dopiero w dniu 25 marca 2016 r.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego skarżący podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 407 § 1 k.p.c. poprzez bezpodstawne uznanie, że uczestnik postępowania nie zachował trzymiesięcznego terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania od dnia dowiedzenia się o podstawie wznowienia, podczas gdy zgodnie z twierdzeniami uczestnika przedkładał on dokumentację załączoną do skargi o wznowienie postępowania organom ścigania, a ponadto, wobec braku jego reprezentacji przez profesjonalnego pełnomocnika, nie posiadał wiedzy o powyższym terminie. Skarżący wniósł o uwzględnienie skargi o wznowienie postępowania i zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 26 września 2012 r. sygn. akt I NS [...] poprzez rozgraniczenie nieruchomości zgodnie ze stanowiskiem uczestnika postępowania oraz o zasądzenie na rzecz uczestnika kosztów postępowania według norm przepisanych i zasądzenie kosztów udzielonej uczestnikowi pomocy prawnej z urzędu, które nie zostały uregulowane w całości ani w części.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że składając uzyskane dokumenty do prokuratury, uczestnik postępowania był przekonany, iż organy ścigania podejmą stosowne działania mające na celu ochronę jego naruszonych praw.

Sąd Najwyższy ważył co następuje:

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym, biegnącym od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia.

W wypadku oparcia skargi o wznowienie postępowania na podstawie wskazanej w art. 403 § 2 k.p.c., jaką jest wykrycie środków dowodowych mogących mieć wpływ na wynik sprawy, termin ten należy liczyć od dnia, w którym strona dowiedziała się o ich istnieniu, a więc w sprawie niniejszej - od dnia, w którym uczestnik postępowania zapoznał się z treścią pism uzyskanych z Archiwum Państwowego w K.. Bezsporne jest zaś, że - jak wynika z treści adnotacji urzędowych znajdujących się na załączonych do skargi dokumentach - dokumenty te uczestnik uzyskał w dniu 26 sierpnia 2014 r. Zatem ta data, jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, jest dniem, w którym uczestnik postępowania dowiedział się o podstawie wznowienia i od tej daty rozpoczął bieg trzymiesięczny termin do wniesienia skargi.

Bez znaczenia dla oceny zasadności kwestionowanego orzeczenia są okoliczności wskazane w treści zażalenia. Załączenie uzyskanych dokumentów do wniosków kierowanych do organów ścigania nie powoduje skutku w postaci złożenia skargi o wznowienie postępowania. Inny jest cel postępowania karnego, które uczestnik postępowania usiłował zainicjować, a inny - postępowania cywilnego wywołanego wniesieniem skargi o wznowienie postępowania. Także brak wiedzy uczestnika postępowania co do biegu terminu z art. 407 § 1 k.p.c. nie może prowadzić do uznania, że skarga została wniesiona w terminie. W istocie skarżący nie kwestionuje zasadności stanowiska Sądu Okręgowego co do uchybienia terminowi do wniesienia skargi, wskazując jedynie okoliczności, które jego zdaniem, powinny skłonić sąd do przyjęcia skargi jako wniesionej w terminie i jej merytorycznego rozpoznania.

Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania jest ustawowym terminem procesowym, a skarga wniesiona po upływie tego terminu jest bezskuteczna i podlega odrzuceniu. Ustawodawca jednoznacznie określił początek biegu terminu, który nie może być wydłużony ani skrócony decyzją sądu.

Upływ terminu sąd bierze pod uwagę z urzędu i ma obowiązek odrzucić spóźnioną skargę o wznowienie postępowania niezależnie od przyczyn, które spowodowały uchybienie terminu.

Uznając za trafne stanowisko Sądu Okręgowego w kwestii wniesienia skargi po terminie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 w zw. z art. 398<sup>14</sup> k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie § 4, § 11 pkt 2 i § 16 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801).

aj

I.n